

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 001154 16 Квлз
Бања Лука, 09.12.2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Даниеле Миловановић, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Р.Ш., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио осуђени против правоснажне пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001154 10 К од 08.10.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 09.12.2016. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се захтјев за заштиту законитости као недозвољен.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001154 10 К од 08.10.2010. године, која је донесена на основу споразума о признању кривице, Р.Ш. је оглашен кривим због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјена, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године, у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору.

Против наведене пресуде, осуђени Р.Ш. је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) због повреде Кривичног закона и због повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г), са приједлогом да се пресуда укине или преиначи, те да се осуђеном „смањи казна“.

Разматрајући спис, побијану пресуду и Захтјев осуђеног, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Одредба члана 350. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) прописује да се овај ванредни правни лијек може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) овог закона (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. овог члана. Тим ограничењима је искључена могућност улагања овог правног лијека ако није кориштено право побијања пресуде жалбом, као редовним правним лијеком, а када су у питању означене повреде материјалног и процесног закона, на ове основе побијања пресуде се није могуће позивати у Захтјеву ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку). Коначно, ограничењем прописаним у ставу 3. истог члана, се искључује могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

У конкретном случају, осуђени, а ни остале странке, нису изјавиле жалбу на првостепену пресуду, која је, како је већ напријед наведено, донесена на основу споразума о признању кривице. Према томе, обзиром да је одредбом члана 350. став 2. тачка а) ЗКП РС прописано да захтјев за заштиту законитости није могуће уложити ако није кориштено право побијања пресуде жалбом, као редовним правним лијеком, због чега је Захтјев недозвољен, па како Захтјев осуђеног, у смислу одредбе члана 352. став 2. тачка а) ЗКП РС, није одбацио судија првостепеног суда, учинио је то овај суд на основу члана 353. став 1. ЗКП РС, утврдивши да постоје разлози из члана 352. став 2. тачка а) ЗКП РС.

Осим тога, обзиром да је у смислу одредбе члана 351. став 3. ЗКП РС, рок за подношење захтјева за заштиту законитости три мјесеца од дана пријема правоснажне пресуде, те обзиром да је осуђени Захтјев поднио након више од четири године од дана пријема правоснажне пресуде, то је његов Захтјев и неблаговремен.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић